

Taking on the Name of Jesus Christ

By Elder Dale G. Renlund
Of the Quorum of the Twelve Apostles

De naam van Jezus Christus op ons nemen

Ouderling Dale G. Renlund
van het Quorum der Twaalf Apostelen

October 2025 general conference

The more we identify with and remember Jesus Christ, the more we want to be like Him.

In 2018, at the University of Utah, a special professorship was created called the “Dr. Russell M. Nelson and Dantzel W. Nelson Presidential Chair in Cardiothoracic Surgery”—cardio, meaning “heart,” and thoracic, meaning “chest.” It honored President Nelson’s important work as a heart surgeon and the support he received from his late wife, Dantzel. This professorship was paid for by a fund designed to last into the future. The individual selected for this type of prestigious professorship receives recognition, salary support, and research funds.

The first surgeon chosen to hold the professorship was Dr. Craig H. Selzman, a skilled heart surgeon who is not a member of our church. At the ceremony to award this professorship to Dr. Selzman, many important guests were in attendance, including President Nelson and his wife Sister Wendy W. Nelson. During the meeting, President Nelson spoke modestly of his pioneering surgical career.

Then Dr. Selzman shared what it meant to him to be appointed to this professorship. He related that four days earlier, after a long day in the operating room, he discovered that one of his patients needed to go back to surgery. He was tired and disappointed, knowing he would have to spend another night in the hospital.

This evening, Dr. Selzman had a life-changing conversation with himself. In the moment, he thought: “On Friday, I will be appointed to a pro-

Hoe meer we ons identificeren met Jezus Christus en Hem indachtig zijn, hoe meer we op Hem willen lijken.

In 2018 werd aan de University of Utah een bijzondere leerstoel gecreëerd met de naam ‘Dr. Russell M. Nelson and Dantzel W. Nelson Presidential Chair in Cardiothoracic Surgery’. Cardio betekent hart, enthoracicslaat op de thorax of borstkas. Het was een eerbetoon aan het belangrijke werk van president Nelson als hartchirurg en aan de steun die hij kreeg van zijn overleden vrouw, Dantzel. Die leerstoel werd bekostigd uit een fonds dat is opgezet om in de toekomst te blijven bestaan. De kandidaat voor die prestigieuze leerstoel ontvangt erkenning, een salaris en onderzoeksgeld.

De eerste chirurg die voor deze leerstoel werd gekozen, was dokter Craig H. Selzman, een bekwaam hartchirurg die geen lid van onze kerk is. Bij de ceremonie ter toekenning van deze leerstoel aan dokter Selzman waren veel prominente gasten aanwezig, onder wie president Nelson en zijn vrouw, zuster Wendy W. Nelson. Tijdens de ceremonie sprak president Nelson bescheiden over zijn baanbrekende carrière als chirurg.

Dokter Selzman vertelde vervolgens wat het voor hem betekende om deze leerstoel te mogen bekleden. Hij vertelde dat hij vier dagen eerder, na een lange dag in de operatiekamer, ontdekte dat een van zijn patiënten opnieuw geopereerd moest worden. Hij was moe en teleurgesteld omdat hij nog een avond in het ziekenhuis moest doorbrengen.

Die avond had dokter Selzman een levensveranderend gesprek met zichzelf. Op dat moment dacht hij: Vrijdag ontvang ik de leerstoel

fessorship named after Dr. Nelson. He was always known as someone who kept his emotions in check, treated everyone with respect, and never lost his temper. Now that my name will be linked with his, I need to try to be more like him.” Dr. Selzman was already a very considerate surgeon. But he wanted to become even better.

In the past, his surgical team might have been aware of his fatigue and frustration because he may have let it show in his manner and tone of voice. But in the operating room that night, Dr. Selzman made a conscientious effort to be especially supportive and understanding of his team. He felt it made a difference and resolved to continue trying to be more like Dr. Nelson.

Five years later, President Nelson donated his professional papers to the University of Utah. Dignitaries from the university came to formally thank President Nelson. During this event, Dr. Selzman spoke again. Referring to President Nelson’s initials, RMN, he said, “There is an ‘RMN’ ethos that now pervades the Division of Cardiothoracic Surgery at the University of Utah.”

In frustrating situations, Dr. Selzman explained: “I do what we now teach our trainees to do—focus, get over it, and do the best you can. This ethos lives in us every day. We give lapel pins to every member of the division and each new trainee. At the bottom of the pin are the letters ‘RMN.’ The RMN ethos is foundational to our training; we teach it to everyone.” Dr. Selzman had intentionally improved his prior attitude and aspirations because his name was now linked to that of President Nelson.

This series of events involving Dr. Selzman caused me to ask myself: “How have I changed since I linked my name with the name of Jesus Christ? Have I adopted a Christlike ethos as a result? Have I genuinely tried to become better and more like Him?”

In Dr. Selzman’s experience, we can see at least five parallels to the process through which we take upon ourselves the name of Jesus Christ. Even though that process begins with baptism, it is not complete until we are more pure and holy and have become more like Him.

The first parallel is identification. Dr.

die naar dokter Nelson is vernoemd. Die stond altijd bekend als iemand die zijn emoties onder controle hield, iedereen met respect behandelde en nooit zijn geduld verloor. Nu mijn naam aan die van hem verbonden zal worden, moet ik proberen meer op hem te lijken. Dokter Selzman was al een vooraanstaand chirurg. Maar hij wilde nog beter worden.

In het verleden was zijn chirurgische team zich wellicht bewust van zijn vermoeidheid en frustratie, omdat hij dat misschien in zijn houding en toon liet merken. Maar die avond in de operatiekamer deed dokter Selzman bewust zijn best om zijn team extra te steunen en begrip te tonen. Hij merkte dat het verschil uitmaakte en besloot om te blijven proberen meer op dokter Nelson te lijken.

Vijf jaar later doneerde president Nelson zijn professionele documenten aan de University of Utah. Hoogwaardigheidsbekleders van de universiteit kwamen president Nelson formeel bedanken. Dokter Selzman nam bij die gelegenheid weer het woord. Verwijzend naar de initialen van president Nelson, RMN, zei hij: ‘Er heerst nu een “RMN”-ethos op de afdeling Cardiothoracale chirurgie aan de University of Utah.’

Dokter Selzman legde uit: ‘In frustrerende situaties doe ik wat we onze stagiairs nu bijbrengen: concentreer je, zet je eroverheen en doe je best. Dit ethos leeft elke dag in ons voort. We geven reversspeldjes aan elk lid van de afdeling en aan elke nieuwe stagiair. Onderaan het speldje staan de letters “RMN”. Het RMN-ethos is fundamenteel voor onze opleiding; we brengen het iedereen bij.’ Dokter Selzman had zijn eerdere houding en aspiraties bewust verbeterd omdat zijn naam nu verbonden was met die van president Nelson.

Door deze reeks gebeurtenissen rond dokter Selzman ben ik me gaan afvragen: Hoe ben ik veranderd sinds ik mijn naam met die van Jezus Christus heb verbonden? Heb ik daardoor een christelijk ethos aangenomen? Heb ik oprecht geprobeerd om beter te worden en meer op Hem te gaan lijken?

In de situatie van dokter Selzman kunnen we minstens vijf overeenkomsten zien met het proces om de naam van Jezus Christus op ons te nemen. Hoewel dat proces met de doop begint, is het pas voltooid als we zuiverder en heiliger worden en meer op Hem lijken.

De eerste overeenkomst is identificatie.

Selzman's appointment to the Nelson professorship linked his name to President Nelson's, and Dr. Selzman began to identify with President Nelson. When we take upon ourselves the name of Jesus Christ, we link our name with His. We identify with Him. We gladly become known as Christian. We acknowledge the Savior and unapologetically stand up to be counted as His.

Closely related to identification is another parallel—remembrance. When Dr. Selzman goes into his office, his eyes are drawn to the medallion he received when he was appointed to the Nelson professorship. This medallion reminds him daily of the RMN ethos. For us, partaking of the sacrament each week helps us remember Jesus Christ throughout the week. As we partake of the sacrament, we do so in remembrance of the price He paid to redeem us. We covenant anew to remember Him, recognize His greatness, and appreciate His goodness. We acknowledge repeatedly that it is only in and through His grace that we are saved from physical and spiritual death.

Remembrance means that we follow the advice given by the Book of Mormon prophet Alma. We “let all [our] doings be unto the Lord, and whithersoever [we go, we] let it be in the Lord; ... [we] let all [our] thoughts be directed unto the Lord; ... [and we] let the affections of [our hearts] be placed upon the Lord forever.” Even when we are occupied with other matters, we remain mindful of Him, just as we remember our own names, regardless of what else we focus on.

An outgrowth of remembering what the Savior has done for us is a third parallel—emulation. Dr. Selzman began to emulate President Nelson and the RMN ethos. I believe that President Nelson's ethos is simply a manifestation of his lifelong discipleship of Jesus Christ. For us, the more we identify with and remember Jesus Christ, the more we want to be like Him. As His disciples, we change for the better when we focus on Him, more so than when we focus on ourselves. We strive to become like Him and seek to be blessed with His attributes. We pray fervently to be filled with charity, the pure love of Christ.

Omdat dokter Selzman de leerstoel van president Nelson heeft ontvangen, is zijn naam verbonden aan die van president Nelson, en is hij zich met president Nelson gaan identificeren. Wanneer we de naam van Jezus Christus op ons nemen, verbinden we onze naam met die van Hem. We identificeren ons met Hem. We staan graag bekend als christen. We erkennen de Heiland en staan zonder schaamte op om tot de zijnen te worden gerekend.

Nauw verwant aan identificatie is een andere overeenkomst: gedachtenis. Wanneer dokter Selzman zijn kantoor binnenkomt, ziet hij het medaillon dat hij ontving toen hij op de leerstoel van president Nelson werd benoemd. Dat medaillon herinnert hem dagelijks aan het RMN-ethos. Voor ons is wekelijkse deelname aan het avondmaal een manier om gedurende de week aan Jezus Christus te denken. Wanneer we aan het avondmaal deelnemen, doen we dat ter gedachtenis aan de prijs die Hij heeft betaald om ons te verlossen. We beloven opnieuw Hem te gedenken, zijn grootsheid te erkennen en zijn goedheid te waarderen. We erkennen herhaaldelijk dat we alleen in en door zijn genade van de lichamelijke en geestelijke dood worden verlost.

Gedenken betekent dat we het advies opvolgen dat de profeet Alma in het Boek van Mormon geeft. We ‘laten al [onze] handelingen tot de Heer zijn, en waarheen [we] ook [gaan], laat het in de Heer zijn; [we] laten al [onze] gedachten tot de Heer uitgaan; [en we] laten de gevoelens van [ons] hart voor eeuwig op de Heer [gericht zijn].’ Zelfs wanneer we met andere zaken bezig zijn, blijven we ons Hem bewust, net zoals we onze eigen naam onthouden, waar we ons verder ook op richten.

Een uitvloeisel van gedenken wat de Heiland voor ons heeft gedaan, is een derde overeenkomst: navolging. Dokter Selzman begon president Nelson en het RMN-ethos na te volgen. Volgens mij is het ethos van president Nelson gewoon een uiting van zijn levenslange navolging van Jezus Christus. Voor ons geldt: hoe meer we ons identificeren met Jezus Christus en Hem indachtig zijn, hoe meer we op Hem willen lijken. Als zijn discipelen veranderen we ten goede wanneer we ons op Hem richten, meer dan wanneer we op onszelf gericht zijn. We streven ernaar om op Hem te gaan lijken en willen gezegend worden met zijn eigenschappen. We bidden vurig om vervuld te worden met naastenliefde, de reine

As President Nelson taught in April: “As charity becomes part of our nature, we will lose the impulse to demean others. We will stop judging others. We will have charity for those from all walks of life. Charity towards all ... is essential to our progress. Charity is the foundation of a godly character.” Alongside charity, we seek, “cultivate, ... and expand” other spiritual gifts from the Savior, including integrity, patience, and diligence.

Emulating Jesus Christ leads us to a fourth parallel—alignment with His purposes. We join Him in His work. As a surgeon, Dr. Nelson was known as a teacher, a healer, and a researcher. The lapel pin used in Dr. Selzman’s division emphasizes these endeavors, featuring the words: teach, heal, and discover. For us, part of taking upon ourselves the name of Jesus Christ involves willingly, intentionally, and enthusiastically aligning our goals with His. We join Him in His work when we “love, share, and invite.” We join Him in His work when we minister to others, especially the vulnerable and those who have been wounded, shattered, or crushed by their earthly experiences.

So we more fully take upon ourselves the name of Jesus Christ through identification, remembrance, emulation, and alignment. Doing these four leads us to a fifth parallel—empowerment. We access God’s power and blessings in our lives. The Nelson professorship provides Dr. Selzman recognition and support funds that he is using to change the culture in his division. He applies this “endowment of power” to help others. In a similar way, when we take upon ourselves the name of the Savior, our Heavenly Father blesses us with His power to help us fulfill our mission in mortality.

As we make additional covenants with God, we take upon ourselves more fully the name of Jesus Christ. Consequently, God blesses us with more of His power. As President Nelson taught: “Each person who makes covenants in baptismal fonts and in temples—and keeps them—has increased access to the power of Jesus Christ. ... The reward for keeping covenants with God is

liefde van Christus.

President Nelson heeft in april gezegd: ‘Als naastenliefde een deel van ons karakter wordt, zullen we niet meer geneigd zijn anderen te vernederen. We zullen geen oordeel meer vellen. We zullen naastenliefde hebben voor mensen van alle rangen en standen. Naastenliefde voor iedereen is cruciaal voor onze vooruitgang. Naastenliefde ligt ten grondslag aan een goddelijk karakter.’ Naast naastenliefde streven we ernaar om andere geestelijke gaven van de Heiland te ‘cultiveren, [...] en versterken’, waaronder integriteit, geduld, en ijver.

Jezus Christus navolgen, leidt ons naar een vierde overeenkomst: afstemming op zijn doeleinden. Wij sluiten ons bij Hem aan in zijn werk. Als chirurg stond dokter Nelson bekend als docent, geneesheer en wetenschapper. Het reversspeldje dat men op de afdeling van dokter Selzman gebruikt, benadrukt deze doelstellingen met de woorden: onderwijzen, genezen en ontdekken. De naam van Jezus Christus op ons nemen, betekent ook dat we onze doeleinden bereidwillig, bewust en enthousiast op de zijne afstemmen. We sluiten ons bij Hem aan in zijn werk wanneer we ‘liefhebben, delen en uitnodigen’. We sluiten ons bij Hem aan in zijn werk wanneer we anderen dienen, vooral de kwetsbaren en degenen die gekwetst, gebroken of verpletterd zijn door hun aardse omstandigheden.

En we nemen de naam van Jezus Christus vollediger op ons door identificatie, gedachtenis, navolging en afstemming. Als we deze vier dingen doen, komen we bij een vijfde overeenkomst: kracht en macht. We hebben toegang tot Gods kracht en zegeningen. De leerstoel van president Nelson biedt dokter Selzman erkenning en financiële steun, die hij gebruikt om de cultuur binnen zijn afdeling te veranderen. Hij gebruikt dit ‘gezag’ om anderen te helpen. Evenzo, wanneer we de naam van de Heiland op ons nemen, zegenet onze hemelse Vader ons met zijn kracht en macht om ons te helpen onze aardse zending te vervullen.

Als we aanvullende verbonden met God sluiten, nemen we de naam van Jezus Christus vollediger op ons. Daarop zegenet God ons met meer van zijn kracht en macht. President Nelson heeft gezegd: ‘Ieder die verbonden in de doopvont en in de tempel sluit en die nakomt, krijgt daarmee toegang tot de macht van Jezus Christus. [...] De beloning die u krijgt als u uw

heavenly power ... that strengthens us to withstand our trials, temptations, and heartaches better.”

We become more spiritually receptive. We have more courage to confront seemingly impossible circumstances. We are strengthened more in our resolve to follow Jesus Christ. We more speedily repent and return to Him when we transgress. We become better at sharing His gospel with His power and authority. We help those in need while being less judgmental, far less judgmental. We retain a remission of our sins. We have greater peace, and we are more cheerful because we can always rejoice. His glory will be round about us, and His angels will have charge over us.

The Savior invites us, “Come unto the Father in my name, and in due time receive of his fulness.” I urge you to do this. Come unto our Heavenly Father. Take upon yourself the name of Jesus Christ. Identify with Him. Always remember Him. Strive to be like Him. Join Him in His work. Receive His power and blessings in your life. Etch His name in your heart, willingly and intentionally. This gives you “standing” before God and qualifies you for the Savior’s advocacy on your behalf. You will become an exalted inheritor in the kingdom of our Father in Heaven, a joint-heir with His Firstborn, our beloved Savior and Redeemer.

He lives. I absolutely know it. He loves you. He gave His life for you. He pleads with you to come unto the Father through Him. In the name of Jesus Christ, amen.

verbonden met God nakomt, is hemelse macht [...] die ons versterkt zodat webeterbestand zijn tegen beproevingen, verleidingen en tegenslagen.’

We worden ontvankelijk voor de Geest. We zijn moediger om schijnbaar onmogelijke omstandigheden het hoofd te bieden. We worden gestrkt in ons streven om Jezus Christus te volgen. Als we ongehoorzaam zijn, bekeren we ons sneller terug naar Hem. Met zijn kracht en gezag worden webeter in het verkondigen van zijn evangelie. We helpen behoeftigen zonder te oordelen, zonder het minste oordeel. We behouden vergeving van onze zonden. We hebben meer gemoedsrust en zijn opgewekter omdat we ons altijd kunnen verheugen. Zijn heerlijkheid zal ons omringen en zijn engelen zullen over ons waken.

De Heiland moedigt ons aan om ‘tot de Vader [te] komen in mijn naam, en te zijner tijd [te] ontvangen van zijn volheid’. Ik smeed je om dat te doen. Kom tot onze hemelse Vader. Neem de naam van Jezus Christus op je. Identificeer je met Hem. Wees Hem altijd indachtig. Streef ernaar zoals Hij te worden. Sluit je bij Hem aan in zijn werk. Ontvang zijn kracht en zegeningen. Graveer zijn naam bereidwillig en bewust in je hart. Dan krijg je ‘status’ in de ogen van Goden kom je in aanmerking voor bemiddeling door de Heiland. En dan word je een verheven erfgenaam in het koninkrijk van onze Vader in de hemel, een mede-erfgenaam van zijn Eerstgeborene, onze dierbare Heiland en Verlosser.

Hij leeft. Dat weet ik zeker. Hij heeft je lief. Hij heeft zijn leven voor jou gegeven. Hij smeekt je om door Hem tot de Vader te komen. In de naam van Jezus Christus. Amen.